

РЕШЕНИЕ

№ 23840

гр. София, 18.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5127** по описа за **2024** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по касационна жалба на Г. Н. Б., действащ чрез адв. Д. Р., срещу Решение № 1634 от 05.04.2024г. на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 99 състав, постановено по адм.д. № 2828/2024г., с което е отхвърлена жалбата срещу Заповед № 7855зз-7/05.02.2024г., издадена от инспектор в ДВС – МВР. В касационната жалба се поддържа становище за неправилност на съдебното решение поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Изложени са доводи за необоснованост на извода, че срещу Г. Б. е образувано ДП № 507/2023г., като се твърди, че това досъдебно производство не се отнася до Г. Б.. Според касационния жалбоподател първоинстанционният съд не е събрал необходими доказателства, а от друга страна - неправилно е преценил събраните по делото доказателства. Иска се първоинстанционното решение да бъде отменено. В съдебно заседание касаторът е представляван от адв. К., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – инспектор в дирекция „Вътрешна сигурност“ в МВР оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС – за правилно.

Административен съд София – град, XIV касационен състав, намира, че касационната жалба е допустима - подадена е в срок, от надлежна страна, срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Със Заповед № 7855зз-7/05.02.2024г., издадена от инспектор в дирекция „Вътрешна сигурност“ в МВР, на основание чл. 72, ал. 1, т.1 от ЗМВР е постановено задържане на Г. Н. Б. за срок до 24 часа. Като фактическо основание за задържането е посочено „ДП № 507/23г. по описа на СО-СГП, пр.пр. № 19461/23г. по описа на СГП и налични данни за това, че се е поставил в услуга на чужда организация или държава, за да и служи като шпионин, за което престъпление е образувано и досъдебното производство – престъпление по чл. 105, ал.1 НК.“

За да отхвърли жалбата, районният съд е приел, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в изискуемата от закона форма, съдържа изискуемите реквизити, в това число фактически и правни основания за задържането. По съществуващото на спора е приел, че заповедта е материално законосъобразна, тъй като срещу жалбоподателя Б. е имало образувано ДП № 507/2023г. по описа на СО-СГП, пр.пр. № 19461/23г. по описа на СГП и налични данни за това, че лицето е извършило престъпление по чл.105, ал.1 от НК.

Решението е валидно и допустимо, но е неправилно поради съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост.

Районният съд е извършил проверка за компетентността на административния орган и за спазването на изискванията за форма и административнопроизводствените правила при издаването на процесната заповед за задържане. Направените в тази връзка изводи са правилни и обосновани. Решаващият състав на СРС е извършил и проверка за материална законосъобразност на оспорената пред него заповед, но е сторил това, без да е изяснил делото от фактическа страна.

Първоинстанционният съд не е събрал относими и необходими доказателства за правилното решаване на спора, което компрометира изводите му относно законосъобразността на оспорената заповед за задържане. Районният съд не е установил съществуването на релевантни и доказателствени факти и решението му е постановено при неизяснена фактическа обстановка.

В основата на правните изводи на районния съд за материална законосъобразност на процесната заповед стои фактическата констатация, че срещу Г. Н. Б. има образувано ДП № 507/23г. и налични данни за това, че касаторът е извършил престъпление по чл. 105, ал.1 НК.“ Този извод обаче е необоснован и не се основава на доказателства по делото. По делото няма нито едно доказателство, от което да е видно, че такова ДП действително е образувано, какъв е предмета му и има ли то връзка с касатора. Липсват и доказателства за обективното съществуване на данни за извършено от касатора престъпление по чл. 105, ал.1 НК. Както правилно е посочил районният съд, за задържане по чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР не е задължително да има образувано ДП, а е достатъчно да има данни, че задържаният е извършил престъпление. В случая обаче по делото липсват каквито и да било обективни данни както за самото ДП, така и за това, че то е образувано срещу Г. Б., както е приел районният съд. СРС безрезервно и безкритично е възприел за доказани фактическите обстоятелства, които са посочени в заповедта, без да има доказателства относно тяхната вярност. Без да са събрани доказателства относно предмета на ДП № 507/23г. по описа на СО-СГП, пр.пр. №

19461/23г. по описа на СГП, и наличието на сочената връзка на Г. Б. с това ДП, не би могло да се направи обоснован извод, че посочените в административния акт фактически основания действително съществуват. Изясняването на тези въпроси е от съществено значение за преценката дали действително е било налице посоченото в заповедта за задържане фактическо основание. Тъй като това не е сторено от районния съд, делото е останало неизяснено от фактическа страна, което налага отмяна на обжалваното решение.

Предвид забраната за фактически установявания пред настоящата инстанция, делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд, на основание чл. 222, ал. 2 от АПК. При новото разглеждане на делото районният съд следва да се произнесе и по претенциите за разноси съгласно чл. 226, ал.3 АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ и чл. 222, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, XIV касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1634 от 05.04.2024г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 99 състав, по АНД № 2828/2024 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: